

Enkel vreugde

(Jacobus 1:1/18)

De naam Jacobus is de Griekse vorm van het Hebr. woord Jakob. Dus Jacobus is vernoemd naar de aartsvader Jakob, wiens nieuwe naam Israël is.

Deze Jacobus groeide op in het gezin van Jozef en Maria (hij was zozegd een half broer van Jezus) en hij werd later na Pinksteren oudste in de eerste christengemeente te Jeruzalem.

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus, groet de twaalf stammen in de verstrooiing.

Jacobus noemt zich hier een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus en dat mogen ook wij zijn. Met onze woorden en met onze werken mogen wij onze Here Jezus dienen.

Hij groet de twaalf stammen in de verstrooiing. In het Griekse woord "groet" zit het begrip "vreugde en heil". Vreugde en heil zij de lezers toegewent.

Hij groet de twaalf stammen in de verstrooiing. Hij bedoelt waarschijnlijk hiermee zowel Joden- als heidenchristenen, samengevat onder de naam: de twaalf stammen in de verstrooiing, als symbool van het ware en nieuwe Israël.

Jacobus stort zich direct na de aanhef midden in de zaak waar het om gaat, namelijk de velerlei verzoeken.

2/3 Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, wat gij weet, dat de beproefde van uw geloof volharding uitwerkt.

Er wordt hier gesproken over *velerlei* verzoeken. In het leven van alledag komen wij – soms plotseling – in verzoeking. Dat wordt bedoeld met "vallen".

Met vallen wordt niet bedoeld dat je ten val komt, tot zonde komt, maar dat je soms vrij plotseling in een verzoeking binnenvalt.

Als wij dan deze verzoeken, deze velerlei verzoeken, voor enkel vreugde houdt, dan betekent dat, dat wij ondanks die velerlei verzoeken die wij allemaal op onze weg ontmoeten, waar wij allemaal in binnenvallen, dat wij ondanks die velerlei verzoeken als een blij en vreugdevol christen door het leven mogen gaan.

Wat is dan een verzoeking?

Het is een beproeving van mijn geloof. Waar geloven wij dan in? Wij geloven in overwinning en niet in nederlaag.

Als ik geloof in nederlagen, dan heeft het geen enkele zin om die velerlei verzoeken voor enkel vreugde te houden.

Hoe kan ik dan als een zwak mens geloven in overwinning? Ja, die overwinning is er door Jezus Christus zoals staat in 1 Cor. 15:57/58

Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. Daarom mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar.

Of, om met de woorden van Jacobus te spreken: houdt al deze verzoeken voor enkel vreugde, want de overwinning is door Jezus Christus.

In de vertaling van Petrus Canisius staat: *acht het een zeer grote vreugde* en in de vertaling van professor Brouwer staat: *Begroet het als louter vreugde, broeders, wanneer gij valt in velerlei verzoeking.*

Begroet het als louter vreugde.

Als we op deze manier met verzoeken omgaan, werkt het iets goeds uit in ons binnenste. Volgens Jacobus werkt het een vrucht van de Geest in ons uit, namelijk volharding ofwel geduld.

Het werkt "volharding" uit, staat in de NBG vertaling. In de NBG vertaling staat ook over de volharding van Job.

Maar wij hebben het over het geduld van Job. Als wij van iemand zeggen dat hij een Jobs geduld heeft, dan weten we dat hij geduldig volhard heeft.

Jacobus heeft het over velerlei verzoeken. Met wat voor soort verzoeken heeft een christen te maken?

Die verschillen van persoon tot persoon. Het is teveel om op te noemen waartoe een christen verzocht kan worden en het is ook voor ieder christen wat verschillend en daarom vat Jakobus het samen in deze twee woorden: velerlei verzoeken.

Nu, zegt Jakobus, wat voor verzoeking ook om de hoek komt kijken, houd ze voor enkel vreugde.

In plaats van bij het ontwaken te denken: "O, wat zou er vandaag weer boven mijn hoofd gaan hangen", denk je: "De Heere geeft mij de overwinning door onze Here Jezus Christus."

En daarbij weet we: de beproefdheid van ons geloof werkt geduld uit. Het werkt iets

goeds uit. Dat is dus enkel vreugde met ook nog een geestelijk extraatje.

God heeft namelijk een plan en een doel met ons en Hij wil ons met vreugde naar dat doel leiden.

Jacobus wijst ons deze weg van de vreugde, middenin velerlei verzoeken. En die weg leidt naar een doel. Wat is dan dat doel, wat Hij met ons voor heeft?? Dat staat in het volgende vers:

4 Maar die volharding (maar dat geduld) moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet.

Het geduld moet volkomen doorwerken op alle terreinen van ons leven. In het woordje "doorwerken" zit iets van doorzuren, het moet helemaal met ons verweven worden.

Is dat niet een heerlijk doel en een heerlijk plan, dat God met ons heeft? Hij wil ons volkomen en onberispelijk maken.

Maar dat is toch niet mogelijk, zult u misschien denken. Het is wel mogelijk maar alleen door het geloof. Alleen door geloof in Zijn overwinning is het mogelijk.

Het is een kwestie van doorwerken; het geduld moet doorwerken, volkomen doorwerken. Het eindoel is: volkomen (oftewel gaaf), onberispelijk naar het geweten, en in niets te kort schieten.

Als wij een aards doel hebben, b.v. ons huis schilderen of een nieuwe keuken plaatsen, dan willen wij dat toch ook perfect en niet half voor elkaar hebben.

We lezen in Jakobus 5:7 het volgende:

Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld, totdat de vroege en late regen erop gevallen is.

In Israël valt een vroege en een late regen, namelijk in April/Mei en in October/November. De landman – we kunnen ook zeggen – de landbouwer, heeft het zaad in de grond gezaaid en moet nu geduld oefenen.

Eerst valt de vroege regen op het zaad en later op de vrucht, die uit het zaad gegroeid is, de late regen.

Het kost tijd en hier staat dat de landman wacht en geduld heeft.

En dan staat er in vers 8:
Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij.

Ik heb in mijn eigen leven opgemerkt dat het in de omgang met onze medemensen, vooral met onze naaste medemensen zoals man, vrouw en kinderen – het vaak op geduld aan komt.

Het gaat er om, geduld te hebben met mijzelf en geduld te hebben met mijn medemensen.

Het woord "volharding" in deze tekst is hetzelfde woord voor "geduld", zoals Petrus Canisius zo mooi in zijn vertaling zegt:

Welnu, het geduld behoeft slechts volkomen te worden, dan zijt gij volmaakt en ongerept en schiet gij in niets te kort.

Het geduld hoeft slechts volkomen te worden ... dan zijt gij volmaakt, ongerept en schiet gij in niets te kort.

Zijn wij in de rust, dan zijn wij beter in staat om ons spreken te sturen. Daarom is die "haast-je-niet" methode zo effectief. Of, anders gezegd: Oefent ook gij geduld.

Een spreekwoord zegt: "Oefening baart kunst" en een ander spreekwoord zegt: "geduld overwint alles." Waarom gaat het soms mis in een huwelijk? Men heeft geen geduld meer met elkaar. Laten we geduld hebben met elkaar. Het is de weg naar volkomen geluk.

En nu gaan we naar een gedeelte in de bijbel waar staat – zwart of wit – dat God ons alle kracht wil geven tot alle geduld.

En dat is precies wat wij nodig hebben. Alle kracht tot alle geduld! We lezen daarover in Col. 1:11 waar staat:

Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld.

God heeft macht en de macht zijner heerlijkheid is de macht van zijn deugden, zijn innerlijke goedheid en geduld en liefde.

Maar deze tekst begint met: *Zo ... zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd.* Op wat voor manier dan?? Wat is de voorwaarde? Dat staat in het vers daarvoor, in vers 10:

Om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God.

Wanneer wij van onze kant zeggen:

- Heer Jezus, mijn verlangen is om U waardig te wandelen.
- En ik wil U in alles behagen
- En ik wil graag dat in het leven van alledag ik vrucht mag dragen, namelijk deze vrucht van de Geest.
- Heer, ik wil graag opwassen, opgroeien, in de rechte kennis van U.

Dan geldt vers 11 ook voor ons:

Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld.

In de Staten Vertaling - die correct uit de grondtekst vertaald - staat:

Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap.

Alle kracht tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid (en dat is ongeveer hetzelfde als geduld) met blijdschap.

Kijk, dat is nu wat het geduld zo mooi maakt. Je kunt ijs eten, maar ook ijs met slagroom. Je kunt patat eten, maar ook patat met (met mayonaise).

Je kunt geduld oefenen maar je kunt ook alle kracht krijgen tot alle geduld met blijdschap.

Nog even terug naar Jakobus 1:4 (Vertaling Petrus Canisius): *Het geduld behoeft slechts volkomen te worden, dan zijt gij volmaakt.*

Op aards gebied houden wij van volmaaktheid. Willen wij in een auto rijden met glasbreuk?

Willen we in een huis wonen met rare plekken op het behang? Wil je een tuin vol onkruid?

Willen we dan op geestelijk gebied geen verandering? Willen we liever als onvolmaakte, ongeduldige christenen door het leven gaan? Of willen wij daar ook verandering?

Het is geen moeten! Wie aan de tour de France deelneemt is dat niet verplicht. En wie aan een marathon meeloopt, doet dat omdat hij het interessant en leuk vindt. Hij oefent en traint maar met plezier. Het is helemaal geen kwestie van moeten.

Geduld is iets, waarmee wij ons mogen bekleden alsof het een kledingstuk is. In de Kolossenbrief wordt gesproken over dingen die wij zullen afleggen, maar ook over dingen, die wij zullen aandoen.

Er staat in Col. 3:12 *Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.*

We zijn uitverkoren heiligen en geliefden; en dan mogen we ons bekleden met deze hemelse deugd: geduld. Doet dan aan roept de bijbel ons toe ... doet dan aan ... geduld.

We herhalen nog even onze kerntekst uit Jacobus 12/3 waar staat:

2/3 Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, wat gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt.

Ook Abraham heeft het beloofde niet gelijk – van de ene op de andere dag – gekregen.

Laten we dus navolgers zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven. (Hebr. 6:12)

En dat staat er zo mooi in de Hebreeën brief (6:15): *En zo, door geduld te oefenen, heeft deze het beloofde verkregen.*

Geprezen zij God!